

A mi pueblo no le gusta el teatro. Otra forma de afrontar la gestión de los teatros municipales

Publicat per [Interacció](#) [1] el 08/01/2015 - 18:37 | Última modificació: 12/08/2015 - 16:13

Víctor García Ángel | [Artezblai](#) [2]

“Un teatro de titularidad pública está creado para cumplir unos objetivos sociales y culturales para su comunidad entre los que no puede primar su rentabilidad económica, pero esto no puede eximirle de someterse a unos principios básicos de gestión, repercusión y financiación que persigan la sostenibilidad económica y la rentabilidad social y cultural de la inversión pública”.

És un del arguments que podeu trobar en aquest llibre que aporta nocions, conceptes i qüestions a tenir en compte a l'hora de dirigir un teatre municipal. L'autor pren com a base de les seves reflexions la realitat del teatres dels municipis petits i mitjans andalusos. I proposa idees, suggeriments i solucions alternatives per fer front a les circumstàncies econòmiques actuals que afecten a la societat espanyola, que semblen instal·lar-se en el llarg termini i que apunten tant a una redefinició de les inversions públiques com a una revisió dels models de gestió dels equipaments culturals per fer-los més sostenibles i, a la vegada, mantenir la seva funció pública, social i cultural.

L'objectiu del llibre és proporcionar models més operatius i efectius i facilitar recursos als gestors teatrals i responsables electes municipals per tal que afavoreixin i posin en marxa noves formes de gestió i renunciïn a hàbits molt arrelats pel que fa als usos dels teatres i a les seves relacions amb l'ajuntament. De fet, el llibre s'estructura en dos grans apartats: “El teatro en el Ayuntamiento” i “La gestión del teatro”.

Segons l'autor, el debat no és si la gestió del teatre ha de ser pública, privada o mixta, sinó quins objectius socioculturals ha de perseguir la programació. Considera que si l'activitat només genera oci és totalment lícita però no susceptible de ser protegida com a bé públic. En canvi, si genera patrimoni, encara que sigui de caràcter efímer, fomenta el debat i l'esperit crític dels ciutadans o incita a la reflexió a través de la pluralitat d'expressions artístiques, llavors sí es tracta d'un bé sociocultural que cal protegir.

Un altre aspecte que ressalta «[A mi pueblo no le gusta el teatro : otra forma de afrontar la gestión de los teatros municipales](#) [3]» el llibre és la importància que dóna a la gestió d'allò públic:

“No basta programar espectáculos que consideramos buenos y esperar a que acuda el público en masa. Esto no ocurre. No sirve escudarse en la peculiaridad de los ciudadanos de un determinado municipio que los hace desinteresados genéticos por el teatro. No podemos conformarnos con 30 espectadores en una sala porque, al fin y al cabo, para un espectáculo de danza tampoco está tan mal. Existen medios para generar y mantener el interés y son válidos para todos los municipios. Es obligación del gestor buscarlos, conocerlos, adoptarlos y mantenerlos en constante revisión...”

Segons García Ángel, no val mig omplir els teatres amb entrades gratuïtes o regalades. El públic de qui parla

aquest llibre és aquell que va voluntàriament a gaudir del teatre i paga la seva entrada. Aquest és el principal protagonista del fet escènic. No és suficient que els creadors i els seus amics se sentin satisfets amb la seva feina. Cal que hi hagi públic per tal de completar el procés de comunicació del fet.

Un altre aspecte important que es destaca és que cal que el programador o gestor estableixi una línia de confiança amb la programació. Segons l'autor, el públic no està obligat a conèixer prèviament l'oferta perquè llavors només seria possible programar espectacles amb artistes coneguts o molt difosos a través dels mitjans de comunicació. Però això, García Àngel afirma que un bon programador informa i pensar en criteris de programació a mitjà termini per tal de generar confiança en el públic. I que les programacions han de ser de qualitat per tal que el públic repeteixi.

Podeu consultar aquest llibre al [Centre d'Informació i Documentació](#) [4]

[Inicia sessió](#) [5] o [registra't](#) [6] per enviar comentaris

Etiquetes: arts musicals

Etiquetes: gestió

Etiquetes: participació

- [7]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2015/mi-pueblo-no-le-gusta-teatro-gestion-teatros-municipales>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://www.artezblai.com/artezblai/catalogo-de-la-editorial-artezblai-libros-de-teatro-danza-y-artes-espectaculares.html>

[3] <http://cercles.vtlseurope.com/lib/item?id=chamo:11336&theme=CERC>

[4] <http://cercles.diba.cat>

[5] <https://interaccio.diba.cat/>

[6] <https://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>

[7] <https://interaccio.diba.cat/node/5561>